

בש"פ 1994/16 - ויסאם ג'בארין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1994/16

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
העורר: ויסאם ג'בארין

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום
3.3.2016 במ"ת 29054-08-15 שניתנה על ידי כבוד
השופט י' בן חמו

תאריך הישיבה: ד' באדר ב' התשע"ו (14.3.2016)

בשם העורר: עו"ד עידית רייכרט

בשם המשיבה: עו"ד נעימה חנאווי-כראם

החלטה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שנערך לפניי, השתכנעתי כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 3.3.2016 בה נקבע, בין היתר, כי על פניו נראה שלא היה מקום להגיש את הבקשה לעיון חוזר בחלוף פרק זמן קצר יחסית מאז שחרר בית המשפט המחוזי את העורר, ביום 5.1.2016, לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בביתו של מר פתחי שיח אחמד בכפר אעבלין.

אמנם צודק העורר בטענתו כי המשיבה אינה מתנגדת באופן עקרוני ליציאתו של העורר לעבודה בפיקוח, ובמקום

עמוד 1

עבודה שיהיה בר-פיקוח (כעולה מסעיף 4 לתגובת המשיבה לבקשה לעיון חוזר), ובנוסף התרשמתי, בדומה לשירות המבחן, שהסולחה שנערכה משקפת רצון כן של שני הצדדים. ואולם, לא ניתן להתעלם מהערכת שירות המבחן כי העורר מתקשה בהתבוננות ראשונית בפוטנציאל הטמון בו להתנהגות אלימה, וכי יתכן שבסיטואציות מורכבות ובמצבים הנחווים על ידו כמאיימים וכפוגעים בכבודו, במשפחתו ובקרוביו, הוא עלול להגיב בצורה אלימה ואימפולסיבית.

כן לא ניתן להתעלם מהערכת שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה בעתיד.

יובהר. דלתותיו של בית המשפט המחוזי אינן סגורות בפני העורר והוא יוכל בכל עת שיחפוץ להציע השתלבות, כשהוא מלווה בפיקוח, במסגרת עבודה בת-פיקוח. בית המשפט המחוזי יכריע בבקשה זו על פי מיטב שיקול דעתו, ומן הסתם תוך מתן משקל להסכמתה העקרונית דנן של המשיבה. בנוסף, היה ויתארך ההליך המשפטי, ובחלוף פרק זמן נוסף, יוכל העורר לפנות בבקשה לפתוח חלונות התאווירות בחלופת המעצר בה הוא נתון.

הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, ד' באדר ב' התשע"ו (14.3.2016).

ש ו פ ט